

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Budapest
Donáti utca 34-45.
1015

Ügyszám: IV/3283/2015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/3283-6/2015
Érkezett:	2016 MAREC 31.
Példány:	1
Ír. melléklet:	db
Kezelőiroda:	1

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] a IV/3283/2015. ügyszám alatt folyamatban lévő ügyben [REDACTED] panaszos - korábban csatolt meghatalmazással igazolt - jogi képviselőjeként eljárva az alábbi

kiegészítést

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

Mind a 2015. november hó 4. napján kelt alkotmányjogi panaszomban, mind a 2016. január 8. napján kelt indítvány-kiegészítemben a támadott bírói ítéletek Alaptörvény-ellenessége kapcsán előadtam, hogy az ügyben eljáró bíróságok ítéleteik meghozatala során jogalkotást valósítottak meg azzal, hogy a rágalmozás és becsületsértés Büntető Törvénykönyvben foglalt tényállását egy további elemmel önkényesen kiegészítették, azaz hogy azon objektív tény, hogy valaki másról a becsületsorbításra alkalmas tény állít figyelmen kívül hagyva, a bűncselekmények megállapításához feltételként írták elő, hogy azt az embereknek el kell hinniük, ekként a bűncselekmény elkövetésének megállapítását ezen szubjektív mérlegelés tárgyává tették. Ezen eljárásukkal pedig a bíróságok megsértették az Alaptörvény II. Cikkét, a VI. Cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. Cikk (1) bekezdését

Határozott álláspontom szerint a bíróságok eljárása – meg nem engedett – bírói jogalkotást valósított meg, amely körben utalni kívánok Dr. Varga Zs. András alkotmánybíró Eszményből bálvány? - A joguralom dogmatikája című könyvében foglaltakra:

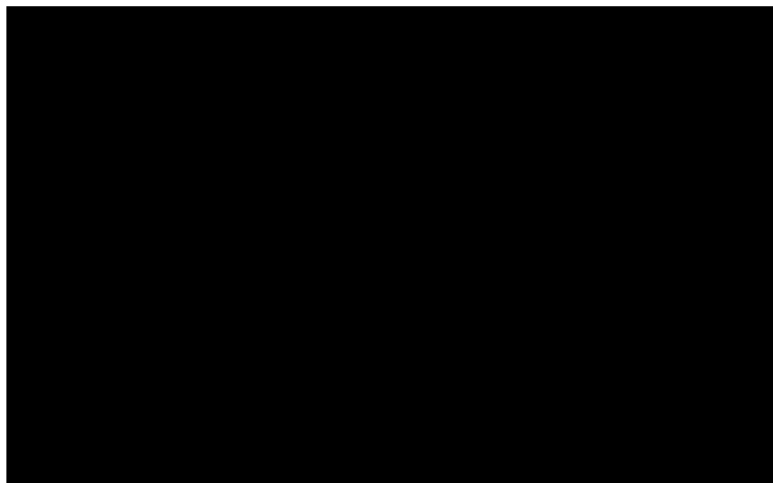
“A bírói jogértelmezés korlátlan szabadságára, amely végül átcsap a szabad jogalkításba, az alkotmányozó hatalom elvonására (...) az erre feljogosított testülettől, elsőként a bírói hatalmat a többi hatalmi ág közül kiemelő angolszász jogrendszerből (...) hívták fel a figyelmet, de ugyanez volt megállapítható az európai nemzetek feletti bíraskodásról (...). A szerzők nem tartózkodnak az erős megfogalmazásokról: a bíróságok elbitorolják a politikai hatalmat a választott hatalmi ágtól; többségellenesek; az általuk helyesnek tartott eredményhez igazítják az érveiket; ideológiai aktivitás vezérli őket; szabadon állapítják meg az igazságszolgáltatás mozgásterét; aláássák a szabadságot, a demokráciát, sőt végső soron magát a jogállamiságot is; bírói diktatúrát valósítanak meg; a számonkérhetőség hiánya mögé bújnak; lerombolják a szuverenitást; mély cinizmus által áthatott saját ortodoxiát hoznak létre; az alkotmány elsődlegességét bírói elsődlegességgé alakítják; manipulált értékekre hivatkoznak; teljességgel kiszámíthatatlanok; elfelejtkeznek arról, hogy eredetileg konkrét ügyeket kellett volna megoldaniuk, filozófálgatás

nélkül, és folytathatnánk a sort.”¹

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasz megalapozottságát a már eddig előadottaknak megfelelően alátámasztják a hivatkozott irodalmi mű által felhívott megfontolások, ugyanis, ha és amennyiben az eljáró bíróságok megtehetik, hogy a Büntető Törvénykönyben rögzített bűncselekmények tényállási elemeit önkényesen, a józan ésszel, a közjóval, valamint az Alaptörvényben foglalt rendelkezésekkel ellentétesen kiegészíthetik, módosíthatják, úgy önkényes bírósági döntéshozatal valósul meg, ami átcsap a szabad jogalakításba, az alkotmányozó hatalom elvonásába, mely sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogot. Azzal pedig, hogy az eljáró bíróságok a saját szubjektív megítélésük mentén egészítették ki a tényállásokat, azaz az általuk helyesnek tartott eredményhez igazították érveiket, elmulasztották azon elsőrendű kötelezettségüket, hogy az emberi méltóságot, mint sérthetetlen alapjogot és az abból fakadó jóhírnévhez való jogot védelemben részítsék, ami sérti az Alaptörvény II. cikkét és a VI. cikk (1) bekezdését.

Budapest, 2016. március 22.

Tisztelettel:

¹ Varga Zs. András: *Eszményből bálvány?* - A joguralom dogmatikája, Századvég Kiadó, 2015., 18. oldal